

Πολλά μπορεί να πει κανείς για την κληρονομιά που μας άφησε ο Δεκέμβρης. Από τις τοπικές πρωτοβουλίες κατοίκων, τις καταλήψεις δημοσίων κτιρίων, τις λαϊκές συνελεύσεις, μέχρι την όξυνση και διάχυση της επαναστατικής βίας. Πλέον, όλο και περισσότεροι άνθρωποι επιλέγουν να αντισταθούν μέσω αυτοοργανωμένων εγχειρημάτων. Είναι λογικό απέναντι σε αυτή την νέα κοινωνική πραγματικότητα η αστική δημοκρατία να μην μένει αμέτοχη και να αντεπιτίθεται. Φοβάται μια μόνιμη σύνδεση των κοινωνικών κομματιών που πλήττονται από τις επιλογές της κυριαρχίας με τις πρακτικές σύγκρουσης και ανατροπής που κοινωνικοποιήθηκαν τον Δεκέμβρη. Αυτές ακριβώς τις πρακτικές προσπαθεί να δαιμονοποιήσει και να καταστείλει φυσικά και ιδεολογικά. Αιχμή του δόρατος είναι η δημιουργία κοινωνικής συναίνεσης και η κατασκευή της υποτιθέμενης «κοινής γνώμης» μέσω των ΜΜΕ.

Δεν είναι τυχαίο ότι ένας από τους κύριους στόχους της καταστολής είναι το άσυλο. Σε όλη τη διάρκεια του Δεκέμβρη το άσυλο υπήρξε αφετηρία εξεγερσιακών πρακτικών καθώς και κέντρο συνεννόησης όλων όσων κατέβαιναν καθημερινά στον δρόμο. Έστω για λίγο το άσυλο επανανοηματοδοτήθηκε και επέστρεψε στον φυσικό του διαχειριστή, την κοινωνία. Ενώ ο καινούργιος νόμος ορίζει ότι με μια απλή εισαγγελική εντολή το άσυλο μπορεί να αρθεί, ενώ εκατοντάδες «κακουργήματα» τελούνταν καθημερινά, η ίδια η κοινωνική πραγματικότητα δεν επέτρεπε καμία παραβίασή του. Είναι ακριβώς αυτή η κοινωνική διάσταση του ασύλου που ενοχλεί και που προσπαθεί τώρα λυσσαλέα να πλήξει η εξουσία και οι κονδυλοφόροι της.

Η επίθεση στο άσυλο υλοποιείται μέσω της στοχοποίησης των κατειλημμένων αυτοδιαχειριζόμενων χώρων στα πανεπιστήμια, οι οποίοι παρουσιάζονται, ούτε λίγο ούτε πολύ,

ως το κουτί της Πανδώρας. Έμποροι ναρκωτικών, χουλιγκάνοι, βιαστές, κλέφτες και πάσης φύσεως «κακοποιά στοιχεία» που μπορεί να βάλει ο νους του νοικοκυραίου, φέρεται να έχουν κάνει άνδρo τους αυτούς τους χώρους. Το Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Πολυτεχνείου, δεν θα μπορούσε παρά να είναι το αγαπημένο θέμα συζήτησης μεταξύ του γνωστού-αγνώστου κύκλου των ψιθυριστών των αμφιθεάτρων. Στη δεδομένη χρονική συγκυρία δεν επιθυμείται η οριστική κατάργηση του ασύλου, αλλά ζητούνται αφορμές από την εισαγγελία που να δικαιολογούν στην πανεπιστημιακή κοινότητα την εισβολή της αστυνομίας στους αυτοδιαχειριζόμενους χώρους. Αυτοί οι κύκλοι, αυτή ακριβώς την λειτουργία, προορίζονται να επιτελέσουν. Μετά την

19 Μαρ 2009 : ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ Γ.Σ. ΧΗΜΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΕΜΠ

Η Γενική Συνέλευση (Γ.Σ.) της Σχολής Χημικών Μηχανικών ΕΜΠ διαπιστώνει ότι για μία ακόμη φορά σημειώθηκαν κλοπές εξοπλισμού, πνευματικής ιδιοκτησίας και υλικές καταστροφές σε χώρους της Σχολής μας.

- Επειδή, τα γεγονότα αυτά είναι ασύμβατα με το πνεύμα και το κλίμα που πρέπει να υπάρχει σε ένα ακαδημαϊκό ίδρυμα,
- Επειδή, οι καταστροφές αυτές αποτελούν ευθεία επίθεση κατά του Δημόσιου Πανεπιστημίου και συνεπάγονται φθορές της δημόσιας περιουσίας,
- Επειδή, στις συνθήκες αυτές δημιουργούνται πλέον σοβαροί κίνδυνοι για την ασφαλή παραμονή των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας στους χώρους του Ιδρύματος,

Η Γ.Σ. της Σχολής Χημικών Μηχανικών ζητάει από την Πρυτανεία του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου:

1. Να γνωστοποιήσει σε όλη την πολυτεχνειακή κοινότητα και ευρύτερα στην κοινωνία το μέγεθος του προβλήματος και τον αριθμό των σχετικών συμβάντων στη διάρκεια του τελευταίου χρόνου
2. Να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για την αποτροπή παρόμοιων περιστατικών στο πνεύμα και το γράμμα του ισχύοντος σήμερα θεσμικού πλαισίου για το Πανεπιστημιακό Άσυλο.

κλοπή δύο υπολογιστών, ακολούθησε η ανακοίνωση των μελών ΔΕΠ Χημικών Μηχανικών, η οποία καλούσε ευθέως την πρυτανεία να αναδείξει τέτοιου είδους περιστατικά στην κοινωνία, ως το σημαίνον πρόβλημα της σχολής και ούτε λίγο ούτε πολύ να απαιτήσει μόνιμη αστυνομική παρουσία για την φύλαξη του χώρου (εδώ το άσυλο γίνεται και αντικείμενο διαμάχης μεταξύ των δελφίνων του πρυτανικού θώκου).

Είναι δυνατόν, οι κατά τα άλλα περισπούδαστοι καθηγητές, να μην αντιλαμβάνονται ότι η εγκληματικότητα είναι κοινωνικό φαινόμενο και ως τέτοιο είναι αδύνατον να κατασταλεί; Αρκεί να ανατρέξει κανείς στις στατιστικές για να διαπιστώσει ότι η εγκληματικότητα σε άλλες περιοχές είναι υψηλότερη, παρά τα δρακόντεια μέτρα ασφαλείας. Στο ίδιο πλαίσιο, το νηπιακό κοινωνικό αισθητήριο κάποιων φοιτητών και καθηγητών, τους οδηγεί να αντιλαμβάνονται το ζήτημα των τοξικοεξαρτημένων ως πρόβλημα, και ως λύση την μέθοδο «κάτω απ' το χαλάκι» (εξοστρακισμός εκτός των τειχών).

Αυτές και δεκάδες άλλες, μικρές ή μεγάλες, αφορμές κατασκευάζονταν και θα κατασκευάζονται από τους ειδικούς της εξουσίας με ακροατήριο τους αποχαυνωμένους νεκροζώντανους, που περιφέρουν το σαρκίο τους μεταξύ αμφιθεάτρου-εργαστηρίου και τούμπαλιν.

Ο νούν νοείτω. Ο πόλεμος δεν μαίνεται μεταξύ μικροκλοπών και μικροαστικών ανασφαλειών, αλλά μεταξύ των θιασωτών της καταστολής και όσων αντιστέκονται.

ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΣΤΕΚΙ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ
Αίθουσα 11, Χημικών Μηχανικών
www.stekipolytexneiou.org

